

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ, ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦੀ ਗੰਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਦੋਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੀ. ਕੇ. ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਜੱਦ ਪੂਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਇਥੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਡਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਲਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਕੱਦ ਲੱਗਿਆ ਸੀ? ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਪਿਕ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਆਓ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਦੇਵਤੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ 3 ਦਾ ਧਰਮ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਤਾਂ ਬੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਡੀਟੀ ਧਰਮ। ਇਹ ਹੈ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਮੁਖ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਪਿਕ ਦੇਣੀ ਹੈ - ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੂਦਰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਰਾਂਗ। ਹੋ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫਿਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਪਾਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਉੱਥੇ ਪਤਿਤ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਮਹਾਰਾਜੀ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰਚਿਆ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲੂਮ ਕਿਵੇਂ ਪਏ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰੱਬ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਮ:। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿਥੇ ਦੇ ਹਨ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੱਥੇ ਦੇ ਹਨ? ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਜਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵ, ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੌਰਵ ਕਲਯੁਗੀ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਾਂਡਵ ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹੋ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਯੁਗ

ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਚਤੁਰਭੁਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਲੂਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ, ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਤੁਸੀਂ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਏਡਾਪਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਣਨਗੇ। ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਰਜਾਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਵਿੱਚ ਰਜਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਿਛਾੜੀ ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਤੀਜਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੁਲ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਤ੍ਰੀਯ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕੁਲ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵੈਸ਼ਯ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸੂਦਰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਯਰ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਜੇ ਅਜਿਹੇ (ਨਿਬੰਧ) ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ, ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵੰਡਰ ਖਾਣ ਕਿ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਫਿਰ ਬੈਠ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ। ਇਹ - ਇਹ ਅੱਖਰ ਐਡ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੁਰਲੀ ਲਿਖਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹਿਰੂ। ਪਰ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਡੀਟੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ। ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਵੈਸ਼ਯ ਡਾਈਨੈਸਟੀ। ਇਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ, ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਦੇ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਵਾਈਸਲਾਸ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਵਾਈਸਲੈਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਵਤਾ ਵਾਈਸਲੈਸ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਾਈਸਲੈਸ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ 3 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਸੰਗਮਯੁਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਚਮਕਦਾ ਹੈ - ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ। ਬਸ ਜਿਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਮਹੰਸ ਦਾ ਚੇਲਾ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਧਿਆਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਹੀ। ਖਾਸ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਯਾਦ ਆਏਗਾ ਕੀ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਹੈ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠੀ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ, ਬਸ। ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਰੱਬ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੀੜੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਬੋਟ (ਨਾਂਵ), ਦੂਜੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ। ਗਿਆਨ ਵੱਖ, ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਰ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਵੀ ਫੁਲਦਾਨ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਧਰਮ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਝਾੜ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿੱਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਾਨ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋੜ ਦਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਥੁਰ (ਤਨਾ) ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਰ ਸਭ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ 4 ਧਰਮ। ਬਾਕੀ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਤਾਂ ਕਈ ਹਨ। ਇਸ ਝਾੜ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਲੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਯੁਗ, ਇਹ ਕਲਯੁਗ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਰੱਬ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਗੰਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੀ.ਕੇ. ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੇ ਬਸ, ਹੱਥ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨੂੰ ਹੱਥ

ਤਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਯੁਗਲ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ, ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਹਾਂ, ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਾਂ। ਹੱਥ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਜੋੜੀ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਜਾਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਦਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਪਿੱਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਜੋ ਜੋੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਤੱਦ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਲਿਖੀਏ! ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਫੋਟੋ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਦੋਹਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਘਾਟਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਨੂੰ। ਇੱਕਦਮ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਨੇ ਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਤੋਂ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ। 10 - 20 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਲੈਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੇਣਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਖੇਡ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ। ਦੇਵਾਲਾ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀ- ਸੱਚੀ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਮਰਲੋਕ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ "ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ" ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮੰਥਨ ਵਿਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਰਜਾਈ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਾਮ ਅਤੇ ਮਾਨ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਮ ਦਾ ਗਾਇਨ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਹੀ ਆਪ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਰਵ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਵਤ:ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜੇ ਨਾਮ - ਮਾਨ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਤਾਂ ਸਵਤ: ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ ਇਸਲਈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿੱਦਿਆ ਬਣੇ। ਕੱਚਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਓ, ਉਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਾਗ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪਾਂਝ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਹੋਵੇ।
